

Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome

Meistaru iela 10, Rīga, LV-1050, tālr. 27343432, e-pasts seplp@seplp.lv, www.seplp.lv

Rīgā, 27.04.2023. Nr.8/6-3

Atzinums par 3. aprīļa iesniegumu, kurā lūgts vērtēt LSM.lv 2023. gada 2. aprīlī publicēto Natālijas Mihailovas viedokļrakstu

2023. gada 3. aprīlī sabiedrisko mediju ombuds Anda Rožukalne saņēma [..] iesniegumu (turpmāk tekstā – Iesniegums vai Iesniedzējs) par 2023. gada 2. aprīlī LSM.lv rubrikā “Ārpus ētera” publicēto Natālijas Mihailovas viedokļrakstu “Ne dienu bez svētkiem, kad kaut kur pārtraukts izmantot krievu valodu” - https://www.lsm.lv/raksts/arpus-etera/arpus-etera/02.04.2023-natalija-mihailova-ne-dienu-bez-svetkiem-kad-kaut-kur-partraukts-izmantot-krievu-valodu.a503163/?utm_source=twitter&utm_campaign=news&utm_medium=admin, kas 2023. gada 29. martā tika publicēts Latvijas sabiedriskā medija vietnē RUS.LSM.lv.

Ņemot vērā to, ka izvērtēšanai iesniegtie jautājumi attiecas uz Latvijas Republikas Satversmi un citiem Latvijas Republikas tiesību aktiem, kā arī valsts drošības un valodas politikas izvērtēšanu, kas neietilpst ombuda kompetencē, ar mērķi veikt darba pienākumus saskaņā ar Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 18. un 19. pantā definētajām ombuda funkcijām, 2023. gada 13. aprīlī Iesniedzējam tika nosūtīta vēstule Nr. 9/6-1, kurā lūgts minēt konkrētas normas no sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa profesionālo ētiku regulējošiem normatīvajiem aktiem, kuras, publicējot vēstulē minēto viedokļrakstu, ir pārkāptas.

2023. gada 18. aprīlī tika saņemta Iesniedzēja atbilde, kurā, neatbildot uz ombuda uzdotajiem jautājumiem, sākotnējo iesniegumu tika lūgts papildināt ar vēl citas saistītas publikācijas – RUS.LSM.lv galvenās redaktora Jekaterinas Safronovas 2023. gada 13. aprīļa viedokļraksta – <https://www.lsm.lv/raksts/arpus-etera/arpus->

[etera/13.04.2023-jekaterina-safronova-par-sudzibam-krievu-valodu-un-natasu-izskaidrosimies.a504694/](https://www.etera.lv/13.04.2023-jekaterina-safronova-par-sudzibam-krievu-valodu-un-natasu-izskaidrosimies.a504694/) izvērtēšanu. Arī šajā vēstulē iekļauts lūgums publikāciju vērtēt Latvijas konstitūcijas ietvarā, nevis profesionālās ētikas pārkāpumu kontekstā. Lai sagatavotu atbildes, ombuds no 2023. gada 4. aprīļa līdz 26. aprīlim iepazinās ar Iesniegumā minētajām publikācijām un izvērtēja Iesniedzēja argumentus. Pēc Iesnieguma saņemšanas notika komunikācija ar RUS.LSM.lv redakciju, uzdoti jautājumi VSIA “Latvijas Televīzija” (turpmāk – LTV) galvenajai redaktorei un RUS.LSM.lv galvenajai redaktorei.

Izvērtējot Iesniegumu, Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuds Anda Rožukalne

konstatē:

[1] 2023. gada 3. aprīlī saņemtajā Iesniegumā Iesniedzējs lūdz izvērtēt N.Mihailovas viedokļraksta saturu Latvijas Republikas Satversmē postulētā kontekstā (šeit un turpmāk citātos saglabāta Iesniedzēja lietotā valoda – *piez.*): “Latvijas tauta neatzina okupācijas režīmus, pretojās tiem un atguva brīvību, 1990.gada 4.maijā atjaunojot valstisko neatkarību uz valsts nepārtrauktības pamata. Tā godina savus brīvības cīnītājus, piemin svešo varu upurus, nosoda komunistisko un nacistisko totalitāro režīmu un to noziegumus. Latvijas identitāti Eiropas kultūrtelpā kopš senlaikiem veido latviešu un lībiešu tradīcijas, latviskā dzīvesziņa, latviešu valoda, vispārcilvēciskās un kristīgās vērtības. Uzticība Latvijai, latviešu valoda kā vienīgā valsts valoda, brīvība, vienlīdzība, solidaritāte, taisnīgums, godīgums, darba tikums un ģimene ir saliedētas sabiedrības pamats. Ikviens rūpējas par sevi, saviem tuviniekiem un sabiedrības kopējo labumu, izturoties atbildīgi pret citiem, nākamajām paaudzēm, vidi un dabu.”

Iesniedzējs lūdz izvērtēt arī šādus jautājumus:

- 1) N. Mihailovas rakstā minētā atbilstību Latvijas valsts valodas politikai, Valodas likumam <https://likumi.lv/ta/id/14740-valsts-valodas-likums>, Valsts prezidenta paziņojumam Nr. 8 <https://www.vestnesis.lv/op/2021/79A.7>
- 2) LSM izvēli publicēt portālā Natālijas Mihailovas rakstu, kaut autore savulaik saņēmusi apbalvojumu no Krievijas Federācijas vēstniecības, uz ko savā Twitter kontā vairākkārt norādījis deputāts Edvīns Šnore; viņas Facebook kontā lasāmas rašistiskas idejas un pasaules redzējums.
- 3) Publikācijas faktu sociālā un vēsturiskā aspektā Latvijas valsts drošības un Satversmes kontekstā. Vai objektivitātes labad rakstā ir pieminētas/izvērtētas

padomju okupācijas sekas Latvijā.

- 4) Raksta autores un redakcijas patieso mērķi, ņemot vērā, ka gan Ukrainā, gan Latvijā un citviet notiek derusificēšanās procesi.
- 5) Raksta saturu un sniegt atzinumu, vai raksts aicina leģitimēt okupācijas sekas – divvalodību *de facto* Latvijā un vai tā ir pretdarbība Latvijas valsts valodas stiprināšanas politikai.

[2] Pēc ombuda izsūtītā lūguma precizēt iesniegumu ar konkrētiem mediju profesionālās ētikas pārkāpumiem, kurus Iesniedzējs saskata sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā, publicējot N. Mihailovas publikāciju, Iesniedzējs savā atbildes vēstulē pauž nožēlu, ka vēl nav saņēmis atbildes uz iepriekš uzdotajiem jautājumiem un lūgumu “man, Latvijas Republikas [..], skaidrot platformas rus.lsm.lv un lsm.lv redakcionālo politiku, publicējot Natālijas Maihailovas klaji rašistisko, pret valsts valodas nostiprināšanas politiku vērsto rakstu”.

No savas puses neprecizējot konkrētus profesionālās ētikas pārkāpumus 2023. gada 29. marta un 2023. gada 2.aprīļa publikācijās LSM.lv un RUS.LSM.lv portālos, [..] izsaka vēlmi papildināt Iesniegumu ar vēl vienu publikāciju: “Lūgums Latvijas konstitūcijas ietvarā pie viena vērtēt arī š.g. 13. aprīlī lsm.lv publicēto Jekaterinas Safronovas rakstu, kurā, cita starpā, teikts: “Nestāstīšu, kā viesi mūsu raidījumos atteicās runāt krieviski tikai tāpēc, ka pēc tam tviterī pār viņiem izgāzīs spaini ar samazgām, un tīrs vairs nenomazgāsies. Nerakstīšu arī par to, ka ir cilvēki un spēki, kas tīši diskreditē sabiedriskos plašsaziņas līdzekļus kopumā un konkrēti platformu Rus.LSM.lv, turklāt tādu pietiek no dažādām pusēm.”

Iesniedzējs uzdod jautājumu: “Kopš kura laika Latvijas sabiedriskajā medijā tiek pieļauti pārmētiem Latvijas pilsoņiem par viņu izvēli runāt savas, nevis krievijas valsts valodā krievu medija pārstāvju ērtībai?” Atbildes vēstuli [..] noslēdz ar sekojošu tekstu: “Kā arī atgādinu, ka ikvienas valsts sabiedrisko mediju reakcionālā politika pašsaprotami atrodas valsts pamatdokumenta konstitūcijas rāmējuma un nevar atrasties ārpus tā. Tādēļ acinu Jūs sagatavot atbildes uz maniem Jums iesūtītajiem jautājumiem pēc būtības.”

[3] Atbildot uz ombuda 2023. gada 13. aprīļa vēstuli Nr. 16/6-2, 2023. gada 3. martā ir saņemta LTV vēstule Nr. 70/1-6.2, kurā sniegtas LTV galvenās redaktora Sigitas Roķes atbildes uz ombuda jautājumiem par šajā atzinumā izskatāmo Iesniegumu.

Izvērtējot konstatēto, Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuds Anda

Rožukalne

secina:

[4] Ombuds ir saņēmis [...] Iesniegumu, kurā pievērsta uzmanība RUS.LSM.lv un vēlāk LSM.lv publicētam ārštata autores N. Mihailovas viedokļrakstam.

Vēl pirms Iesnieguma saņemšanas ombuds publicēja savu viedokli par šo viedokļrakstu un ar to saistītajām publiskajām diskusijām LSM.lv rubrikā “Ārpus ētera” – <https://www.lsm.lv/raksts/arpus-etera/arpus-etera/04.04.2023-anda-rozukalne-strategiska-apklusinasana.a503667/>. Šis viedokļraksts, kā Iesnieguma 2023. gada 3. aprīļa pavadvēstulē raksta Iesniedzējs, “nesniedz atbildes uz būtiskiem sabiedrību satraucošiem jautājumiem LSM darbībā”, tāpēc tiek uzdots virkne jautājumu par šī satura atbilstību dažādiem Latvijas Republikas tiesību aktiem un tā publicēšanu valsts drošības kontekstā.

[5] LTV galvenā redaktore Sigita Rože, atbildot uz ombuda jautājumu par N. Mihailovas “raksta saturu Latvijas Satversmē postulētā kontekstā”, norāda, ka viedokļrakstā paustais viedoklis nav pretrunā ar Satversmes Preambulu: “Ja lasītu Preambulu nevis selektīvi (izlaižot veselas rindkopas), bet pilnībā, tad tajā atrodams arī sekojošs teikums: “Latvija kā demokrātiska, tiesiska, sociāli atbildīga un nacionāla valsts balstās uz cilvēka cieņu un brīvību, atzīst un aizsargā cilvēka pamattiesības un ciena mazākumtautības”,” raksta S. Rože. Viņa uzsver, ka “demokrātija ietver viedokļu dažādību, brīvība — iespēju viedokļus izteikt, bet cieņa pret mazākumtautībām — atzīšanu, ka mazākumtautību izcelsmes pilsoņu viedokļi ne vienmēr ir identiski viedokļiem, kurus pauž vairākuma pārstāvji”.

LTV savā atbildē arī norāda, ka N. Mihailovas viedokļrakstā paustais viedoklis nav pretrunā nedz ar Valsts valodas likumu, nedz ar Valsts prezidenta paziņojumu.

Papildinot LTV skaidrojumu un ņemot vērā, ka Iesniegums attiecas uz viedokli par lēmumiem, kas saistīti ar krievu valodas lietošanas politiku, ombuds vērs uzmanību uz to, ka Satversmes 114. pants noteic, ka "personām, kuras pieder pie mazākumtautībām, ir **tiesības saglabāt un attīstīt savu valodu**, etnisko un kultūras savdabību". Šis pants ir vienīgais Satversmē iekļautais tiesiskais regulējums, kas tieši un nepārprotami attiecināms tikai un vienīgi uz Latvijā dzīvojošām personām, kuras pieder mazākumtautībām.

2005. gada 26. maijā Saeima ratificēja Eiropas Padomes Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību. Tā kā Konvencijā nav definēts termins „nacionālās minoritātes”, Saeima nolēma, ka šis termins konvencijas izpratnē „nozīmē Latvijas

pilsoņus, kuri kultūras, reliģijas vai valodas ziņā atšķiras no latviešiem, paaudzēm ilgi tradicionāli dzīvojuši Latvijā un uzskata sevi par piederīgiem Latvijas valstij un sabiedrībai, vēlas saglabāt un attīstīt savu kultūru, reliģiju vai valodu”.

Konvencija ir juridiski saistošs daudzpusējs līgums, kurš skaidri norāda uz mazākumtautību tiesību aizsardzību kā uz cilvēka tiesību aizsardzības neatņemamu sastāvdaļu. Konvencija skaidri norāda, ka mazākumtautību tiesības nav kāda privilēģija; tas ir līdzeklis, lai mazākumtautībām nodrošinātu tādu pašu cilvēktiesību aizsardzības līmeni, kā majoritātei, lai novērstu diskrimināciju un sekmētu iespēju vienlīdzību sabiedrībā. Ratificējot konvenciju, Latvijas valsts apņēmusies veicināt minoritāšu tiesību aizsardzību Latvijā.

[6] Atbildot uz jautājumu par to, kā būtu pamatojama LSM izvēle “publicēt portālā Natālijas Mihailovas rakstu, kaut autore savulaik saņēmusi apbalvojumu no Krievijas Federācijas vēstniecības, uz ko savā Twitter kontā vairākkārt norādījis deputāts Edvīns Šnore”, LTV galvenā redaktore S. Rože sniedz šādu izvērstu atbildi: “Pirmkārt, tas notika pirms 9 (deviņiem) gadiem. Otrkārt, tad nekāda sadarbība starp N. Mihailovu un portālu LSM.lv nepastāvēja. Treškārt, saņemot apbalvojumu, N. Mihailova īpaši akcentēja, ka saņem to nevis personīgi, bet kā visas redakcijas (būtībā sava darba dēvēja) pārstāve. Ceturkārt, pirms 9 gadiem piedalīšana Krievijas vēstniecības rīkotajos pasākumos sabiedrībā nebija uzskatāma par nepieņemamu (piemēram, konkursa, kura rezultāta N. Mihailova saņēma apbalvojumu, žūrijā piedalījās Gunta Līdaka, bet tas nekļuva Saeimai par traucēkli apstiprināt G. Līdaku NEPLP locekles amatā <https://mixnews.lv/exclusive/2015/04/16/glavnyj-redaktor-radio-baltkom-i-portala-mixnews-lv-polu4ila-yantarnoe-pero-video/>.”

[7] Vērtējot “publikācijas faktu sociālā un vēsturiskā aspektā Latvijas valsts drošības un Satversmes kontekstā” un to, vai “objektivitātes labad rakstā ir pieminētas/izvērtētas padomju okupācijas sekas Latvijā”, LTV galvenā redaktore S. Rože atbild, ka viedokļraksta publikācijas fakts un tajā izteiktais viedoklis neapdraud Latvijas valsts drošību un neatrodas pretrunā ar Latvijas Republikas Satversmi. “Raksts satur viedokli un atspoguļo arī emocionālu uztveri, kura ir subjektīva. Tieši šo iemeslu dēļ raksts publicēts portālā nevis ziņu, bet viedokļu sadaļā un skaidri apzīmēts, ka ir viedoklis,” skaidro LTV galvenā redaktore S. Rože.

Ombuds detalizēti ir vērtējis viedokļraksta saturu, ciktāl iespējams vērtēt viedokļrakstu, un secinājis, ka tajā ir izteikts viedoklis un emocijas. Vērtējums par pretrunīgiem viedokļiem, kas N. Mihailovas rakstā minēti, ir izteikts iepriekš minētajā ombuda

publikācijā LSM.lv. Sabiedrisko mediju saturā ir akceptējami tādi viedokļi, kam ombuds nepiekrīt vai tādi, kas nav pieņemami kādam no sabiedrisko mediju auditorijas, jo brīva publiska diskusija nozīmē, ka sabiedriskie mediji rūpējas par plurālismu un ievēro sabiedrības dažādību.

[8] Komentējot jautājumu par “raksta autores un redakcijas patieso mērķi, ņemot vērā, ka gan Ukrainā, gan Latvijā un citviet notiek derusificēšanās procesi”, LTV galvenā redaktore S. Rože norāda, ka “Latvijas Republikas suverenā teritorijā nevienas citas valsts likumi nav spēkā, savukārt, neviens Latvijas Republikas normatīvais akts nedefinē jēdzienu “derusificēšana” un nereglamentē tās veikšanu. Zināma sabiedrības daļa tiešām aicina veikt šādu procesu, un raksts piedāvā ieskatu emocijās un jūtās, kādus minētie aicinājumi izraisa citā sabiedrības daļā”.

Būtiski atgādināt, ka Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likuma 3. panta septītā daļa noteic, ka Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi veido raidījumus, to fragmentus un citus pakalpojumus mazākumtautību valodās, lai veicinātu visu Latvijas iedzīvotāju sajūtu, ka viņi ir piederīgi Latvijai, sabiedrības integrāciju Latvijā kā nacionālā valstī un padziļinātu izpratni par sabiedriskajiem, sociālajiem un kultūras procesiem.

[9] Vērtējot raksta saturu un to, vai “raksts aicina leģitimēt okupācijas sekas – divvalodību *de facto* Latvijā un vai tā ir pretdarbība Latvijas valsts valodas stiprināšanas politikai”, LTV uzsver, ka “raksta saturs atspoguļo viedokļu dažādību un stāsta par emocijām, kas skar krieviski runājošo sabiedrības daļu. Raksts neaicina leģitimēt okupācijas sekas, t.s. *de facto* divvalodību. Latvijas valsts valodas stiprināšanas politika ir kodificēta Valsts valodas likumā, un, kā jau minēts, raksts nav pretrunā ar šo likumu”.

[10] Sabiedrisko mediju ombuds vērtē profesionālās ētikas ievērošanu, izmantojot sabiedrisko mediju pieņemtus pašregulācijas dokumentus. Iesniegumā un vēlāk saņemtajā vēstulē sniegts Iesniedzēja vērtējums par N. Mihailovas rakstu, un ombuds ciena Iesniedzēja tiesības dažādās formās, arī izmantojot retorisku jautājumu paņēmienu, izteikt viedokli par rakstu vai otru rakstu, ko par šiem jautājumiem publicējusi RUS.LSM.lv galvenā redaktore Jekaterina Safronova.

Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuds Anda Rožukalne

vērš uzmanību:

[11] sabiedrisko mediju ombuds atzinumus sniedz normatīvo aktu definētajās

kompetences robežās un izmantojot sabiedrisko mediju redakcionālās vadlīnijas un Rīcības un ētikas kodeksu normas, kas attiecas uz profesionālo ētiku un tās ievērošanu redakcionālajos lēmumos un profesionālajās procedūrās, kas veiktas sabiedrisko mediju satura veidošanas procesā. Nedz normatīvie akti, nedz sabiedrisko mediju redakcionālās vadlīnijas un LTV Rīcības un ētikas kodekss nedod ombudam tiesības sniegt iesniegumā minēto apstākļu juridisko izvērtējumu, ombuds nevērtē Iesniedzēja uzskatus vai iesniegumā pausto viedokli. Ombuda pienākums ir respektēt sabiedrisko mediju redakcionālo neatkarību un vērtēt to darbības un satura atbilstību pašregulācijas aktiem.

Izvērtējot konstatēto, Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuds Anda

Rožukalne

atzīst:

[12] Izvērtējot Iesniegumu un tā papildinājumu, netiek konstatēti sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu Redakcionālo vadlīniju un LTV Rīcības un ētikas kodeksa pārkāpumi.

No Iesnieguma jautājumiem var secināt, ka [...] lūdz vērtēt konkrētā viedokļraksta publicēšanas atbilstību un tajā izteiktā viedokļa atbilstību sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības pamatprincipiem. Iesniegumā minētais viedokļraksts ievietots viedokļu sadaļā “Ārpus ētera”, tas atbilst vispāratzītam profesionālu mediju satura veidošanas principam nodalīt faktos balstītu informāciju no viedokļiem. Iesniegumā minētajā rakstā atspoguļots tā autores skatījums uz aktuālajiem procesiem, kuros nozīmīga loma ir publiskajai diskusijai, kas veidojusies pārvērtējot krievu valodas lomu un vietu Latvijā pēc Krievijas pilna apmēra iebrukuma Ukrainā un tur vairāk nekā gadu notiekošās nežēlīgās karadarbības. Publikācijas autore N. Mihailova viedokļrakstā stāsta par iedzīvotājiem, kuru dzimtā ir krievu valoda, un dalās savā pieredzē, kā arī emocijās, ko radījuši dažādi, publiskajā vidē regulāri sastopami viedokļi par krievu valodas lietojumu un krievu valodas lietotājiem Latvijā. Viņas viedokļa publikācija ir daļa no aktuālās diskusijas, kas norisinās dažādos sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu formātos un platformās. Ar tā palīdzību autore un arī LSM.lv dod iespēju savai auditorijai iepazīties ar dažādiem viedokļiem, tos izvērtēt, pakāpeniski veidojot diskusiju platformu, kurā iespējama cieņpilna dažādu uzskatu un argumentētas kritikas paušana.

Sabiedrisko mediju pienākums ir piedāvāt skatījumu uz dažādiem, tai skaitā pretrunīgi

vērtētiem, sarežģītiem jautājumiem, iesaistot diskusijā arī tās sabiedrības grupas, uz kurām attiecas dažādas politikas vai aktuālās diskusijas. To paredz arī sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu Redakcionālās vadlīnijas, kurās teikts, ka “sabiedriskie mediji, veidojot saturu, ievēro un aizstāv cilvēka pamattiesības, demokrātiskos institūtus un morāles normas, ir pret jebkāda veida diskrimināciju. Sabiedriskie mediji izzina dažādu sabiedrības grupu intereses un nodrošina platformu, kur tiek apspriesti tām būtiski jautājumi”.

Izvērtējot atzīto Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuds Anda

Rožukalne

iesaka:

Pilnībā atbalstot nepieciešamību nostiprināt latviešu valodas lietojumu publiskajā vidē, izglītībā, zinātnē, uzņēmējdarbībā, kultūrā un citās jomās, ombuds uzsver, ka dažādu sabiedrības grupu pārstāvju iesaistīšana diskusijās sabiedrisko mediju platformās par dažādiem jautājumiem var palīdzēt nonākt pie labākas izpratnes vai panākt konsensus labākā veidā, nekā atsevišķu diskusijas dalībnieku vai grupu izslēgšana no diskusijas. Sabiedrisko mediju ombuds iesaka sabiedrisko mediju saturā parādīt plašāku mazākumtautību viedokļu spektru par svarīgiem sabiedriski politiskiem jautājumiem, tādējādi dodot auditorijai priekšstatu par sabiedrības dažādību un viedokļu atšķirībām, kas pastāv arī mazāku sabiedrības grupu ietvaros.

Sabiedrisko mediju Redakcionālajās vadlīnijās teikts, ka “sabiedriskie mediji cenšas atspoguļot sabiedrības viedokļu daudzveidību”. Tāpēc, veidojot šim principam atbilstošu saturu, sabiedrisko mediju satura veidotājiem rūpīgi jāseko, lai diskusijās par pretrunīgiem sabiedriski politiskiem jautājumiem būtu pārstāvēti dažādu uzskatu un perspektīvu pārstāvji, tādējādi novēršot risku, ka aktīvākie viedokļu izteicēji nosaka gan izvēlētos tematus un viedokļus, gan rada priekšstatu, ka konkrētā grupā dominē homogēns skatījums un vienveidīga aktuālo jautājumu interpretācija. Ja konkrētajā formātā vai platformā nav iespējams realizēt dažādu viedokļu atspoguļojumu, sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu galvenajiem redaktoriem ieteicams meklēt iespējas, lai pilnveidotu un pārveidotu sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu satura formātus, piedāvājot diskusiju platformu dažādu viedokļu pārstāvjiem. Informācijas avotu izvēles pamats ir neatkarīgi un atbildīgi sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu redaktoru lēmumi, vienlaikus, veidojot diskusiju formātus, kuros sastopas pretēju un eventuāli provokatīvu uzskatu pārstāvji, kuru viedoklis varētu

aizvainot kādu sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu auditorijas vai sabiedrības grupu, ieteicams izvērtēt gan diskusiju dalībnieku mērķus gan to, vai iespējamais kaitējums atsver iespējamo ieguvumu daudzveidīgas un brīvas diskusijas veicināšanā.

Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas

līdzekļu ombuds

(*paraksts*)*

Anda Rožukalne

*DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN
SATUR LAIKA ZĪMOGU